

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 174/2025
25.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Поповић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Високи савет судства, Виши суд у Новом Саду, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Новом Саду, ради новчаног обештећења, одлучујући о захтеву Вишег суда у Новом Саду за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници одржаној 25.06.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Виши суд у Сомбору, као другостепени суд, за поступање у предмету Основног суда у Новом Саду Прр 53/24.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду Прр 53/24 од 23.10.2024. године, одбијен је приговор стварне ненадлежности, обавезана тужена да тужиоцу на име новчане накнаде и састисфакције за повреду права на суђење у разумном року исплати износ од 300,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом почев од пресуђења до исплате, у року од 4 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 27.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, у року од 8 дана, док је одбијен захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова поступка од пресуђења до извршности.

Решењем Основног суда у Новом Саду Прр 53/24 од 27.12.2024. године, исправљена је наведена пресуда у ставу трећем изреке, тако што је уместо речи „у року од 8 дана, под претњом извршења“, треба да стоји: „у року од 4 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења“, док је у преосталом делу пресуда остала неизмењена.

Против наведеног решења о исправци Прр 53/24 од 27.12.2024. године тужена је изјавила жалбу.

Виши суд у Новом Саду доставио је Врховном суду спис предмета Основног суда у Новом Саду Прр 53/24, уз захтев за одређивање другог стварно надлежног суда

за одлучивање о жалби тужене изјављеној против решења Основног суда у Новом Саду Прр 53/24 од 27.12.2024. године. У захтеву је наведено да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда, имајући у виду да је у овом предмету орган тужене против кога је усмерен тужбени захтев управо Виши суд у Новом Саду.

Одлучујући о захтеву, на основу члана 62. став 8. у вези става 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да је захтев основан.

Чланом 62. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 8. истог члана, захтев, односно предлог за делегацију надлежности може да се поднесе и у другостепеном поступку под условима из става 1. овог члана.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и да тужилац тужбом тражи новчано обештећење због утврђене повреде права на суђење у разумном року пред Вишим судом у Новом Саду, да је због тога као тужену означила Републику Србију - Виши суд у Новом Саду, Врховни суд је утврдио да ови разлози представљају оправдане разлоге за делегацију другом стварно надлежном другостепеном суду, у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, загарантованих чланом 32. Устава Републике Србије и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић